

Årsrapport fra programsensor for ernæringsstudiene 2012.

Programutvalget for ernæring mottok rapporten i februar 2012.

Rapporten ble behandlet ved utvalgets møte 24.4.2013, og det ble bemerket at følgende skulle arbeides videre med:

Master i human ernæring:

- Studieprogrammets navn og beskrivelse
- Studiets relevans for yrkeslivet. Bedre kontakt med potensielle arbeidsgivere innen ernæringsforskning og matvareindustrien.

Jutta Dierkes

Programutvalgsleder

Guro Akre

Sekretær, programutvalget

Årsrapport fra programsensor for ernæringsstudiene 2012

Navn: Ingunn Bergstad

Programsensor: Ved Det medisinsk-odontologiske fakultet, Universitetet i Bergen

Studieprogram: Bachelor i human ernæring, Master i klinisk ernæring og Master i human ernæring.

Oppnevnt for perioden: 01.01.2012-31.12.2015

Programsensoravtale ble undertegnet i februar 2012.

Rapporten gjelder for perioden: 1. januar 2012 – 31. desember 2012. Dette er ikke helt tråd med avtalen hvor det står at rapporten skal leveres 1. desember. Likevel var det viktig å få med to møtedager i Bergen 4. og 5. desember hvor programsensor var tilstede.

I det følgende vil det pekes på en del utfordringer man står overfor basert på tilsendt materiale fra programutvalgsmøter, møter med leder for programutvalget, møter med emneansvarlige, møter med administrasjonen og møter med tillitsvalgte for studentene. Det er også gjort en egen evaluering av Master i human ernæring. Spesielt var det nyttig med et vel tilrettelagt møteprogram under programsensorbesøkene i Bergen i april og desember. Det skal understrekes at programsensor alltid er blitt svært positivt mottatt på sine besøk i Bergen både i forhold til arbeidsoppgavene og sosialt.

Arbeidsoppgaver:

I Handbok for kvalitetssikring av universitetsstudia, UiB står det at vurderingene fra programsensor skal særlig omfatte synspunkt på følgende punkt (I-V) under. Programsensor velger å sette inn korte kommentarer i punktene under, og viser så til utfyllende vurderinger under i rapporten.

- I: **Pensum, studieopplegg og undervisning:** Programsensor har fått i ekstra oppdrag å se på Masteren i human ernæring. Dette utdypes under.
- II: **Vurderingsordningen som blir nyttet i studieprogrammet:** Det har ikke vært spesielt fokus på selve vurderingsordningene i løpet av året, men programsensor har etterlyst studentevalueringer av det enkelte emne etter hvert som disse avsluttes.
- III: **I hvilken grad har programsensor deltatt i drøftinger i fagmiljøet om kvalitetsutvikling i studieprogrammet.** Programsensor har deltatt på 3 møter i fagmiljøet, derav ett møte i programutvalget og ellers hatt kontakt med emneansvarlige i løpet av året.
- IV: **Evt.: Særlige forhold ved gjennomføringen av studieprogrammet i perioden.**

Her vises det til teksten under.

V: Rollen og oppgavene som programsensor:

Rollen som programsensor er grei, men det kan i blant være utfordrende å begrense omfanget av arbeidsoppgaver. Likevel er det viktig at programsensor får innsyn i alle forhold rundt studiene på ernæring og kan delta i diskusjonen rundt de endringer som ønskes gjennomført. Programsensor har summert opp sine ønsker på slutten av rapporten.

I programsensoravtalen står følgende:

”Oppgaver: Avtalen omfatter følgende oppgaver (se også Handbok for kvalitetssikring av universitetsstudia, UiB):

**kommentere og gi råd om innhold, kombinasjoner, struktur, undervisnings- og vurderingsformer i programutvalgene*

**vurdere standarden på studiet sammenliknet med tilsvarende studier nasjonalt og internasjonalt*

**møte i fagmiljøet (ev programutvalget) minimum en gang årlig for å drøfte løpende saker og mer overordnede spørsmål.*

**utarbeide en årsrapport til programutvalget/fakultetet innen 1. desember etter angitt mal i kvalitetshåndboken.*

Over en tidsperiode på 4 år vil fakultetet legge opp til en programevaluering, og det forutsettes at programsensor enten direkte eller indirekte er involvert i denne. Indirekte kan dette gjøres ved at programsensor i sin oppnevningssperiode gjennomgår ulike forhold i studieprogrammet/-ene som normalt vil omfattes av en programevaluering.

Programutvalgene kan gi utfyllende beskrivelser av oppgavene for den enkelte programsensor.”

På møter i PU i slutten av 2011 og begynnelsen av 2012 ble det besluttet at programsensor skulle ha følgende utfyllende oppgaver for 2012 :

Sak 49/11 PU-møte 23. november 2011: PU gir programsensor i oppdrag å se nærmere på blant annet master i human ernæring og opptakskriterier.

Sak 49/11 Programsensor (PU-møte 11.01.12):

Det ble vedtatt at programsensor for det første året av neste periode skal se nærmere på masterprogram i human ernæring og da spesielt:

-Opptakskriterier

-Emnetilbud

Programsensor vil bli invitert med PU til presentasjon på NIFES i løpet av våren.

Mye av denne rapporten vil derfor bli viet til disse oppgavene, men også andre forhold tas opp.

Opptakskriterier for master i human ernæring:

Programsensor fikk anledning til å kommentere forslag til nye opptakskriterier. Følgende innspill ble sendt til Programutvalget i e-post av 19. april 2012:

“Jeg har sett på forslaget til opptakskrav fra opptakskomiteen og har følgende kommentarer:

Jeg synes for det første at dette forslaget ble ryddigere enn å liste opp mange ulike utdannelser som eventuelt kunne ha kvalifisert for opptak. Jeg synes at en bachelorgrad i human ernæring, biologi og molekylærbiologi kan virke relevant som grunnlag for opptak, mens jeg er mer usikker på om bioingeniørutdannelsen er det. Jeg savner imidlertid et bredere innhold av ernæring i en bachelor som skal kvalifisere for et opptak til master i human ernæring, enn det som finnes i en bachelorgrad i biologi og molekylærbiologi. Skulle man ta konsekvensen av dette, ville det beste være om man rekrutterte kun fra bacheloren i human ernæring.

Jeg har nevnt tidligere at det inngår veldig lite ernæring på masteren i human ernæring. Dersom det er lite ernæring på bachelornivået også, kan dette være uheldig ift forventningene om ernæringskunnskap hos en kandidat som har tatt master i human ernæring. Det har vært argumentert med at motivet for å opprette denne masteren, var at man trengte kandidater til forskning. Så lenge kandidatene går inn i forskningsprosjekter på lab, trenger ikke dette være noe problem. Det er mer bekymringsfullt at kandidatene kommer ut i vanlig ernæringsarbeid med kun et lite kurs i mikro- og makronæringsstoffer uten å ha fått nødvendige tilleggskunnskaper i ernæring. Det er dette studentene på bachelor/masterstudiet i klinisk ernæring bruker fem år på å tilegne seg. Det samme gjelder andre bachelor/masterstudium i ernæring, for eksempel det som har vært tilgjengelig ved Universitetet i Oslo. Nå rekrutteres hovedsakelig de som har master i klinisk ernæring til forskning på lab ved Avdeling for ernæringsvitenskap, UiO.

Jeg limer også inn det jeg i en tidligere programsensorrappport har gitt innspill på når det gjelder master i human ernæring:

Master i human ernæring

Det er for bredt opptaksgrunnlag og for uklart kommunisert hva studentene vil bli etter at de er ferdige med master i human ernæring. Programsensor kan lett se at studenter med bachelor i kjemi/biokjemi kan rekrutteres videre til forskning. Det er mer problematisk at studenter med helsefaglig bakgrunn har en oppfatning av at de kan bli kliniske ernæringsfysiologer. Det må formidles klart og tydelig at studiet ikke leder fram til dette. Det er utilfredsstillende at hoved- og mikronæringsstoffene først kommer inn på masternivå. Dette emnet er selve grunnlaget i et studium på ernæring, og slik kunnskap bør være tilstede på et langt tidligere tidspunkt enn på masternivå.”

Forslag til endring i opptakskrav for master i human ernæring ble enstemmig vedtatt på møte i PU 25. april hvor også programsensor var tilstede:

”Studiet er rettet mot deg som har en bachelorgrad i biologi, molekylærbiologi, human ernæring, bioingeniørutdanning eller tilsvarende utdanning på minst 3 år (180 studiepoeng).

Opptak krever minimum 80 studiepoeng relevante emner hvorav minimum 20 sp kjemi/biokjemi med laboratorieøvinger og minimum 20 sp molekylærbiologi/biologi. Andre relevante emner som kan inngå er anatomi, fysiologi, statistikk og matvarekunnskap.

Minstekravet for opptak er at gjennomsnittskarakteren på opptaksgrunnlaget er C eller bedre. Dersom det er flere søkere til et program enn studieplasser, vil søkerne bli rangert etter karakterene i opptaksgrunnlaget.

Alle søknader blir behandlet individuelt.”

Programsensor er fornøyd med at det er blitt strengere opptakskrav til studiet.

Navn på studiet i Human ernæring og bruk av tittelen ernæringsfysiolog

Det har også vært diskutert om masteren i human ernæring bør kalles noe annet enn Master i human ernæring. Dette ble diskutert både på møter i april og desember. Navn som har vært foreslått er master i ernæringsbiologi, master i næringsmiddelteknologi eller næringsmiddelkjemi. Dette bør det arbeides videre med.

Det har vært diskutert om uteksaminerte med Master i human ernæring kan kalle seg ernæringsfysiolog. I følge svar fra Kunnskapsdepartementet i november 2012, er tittelen Ernæringsfysiolog beskyttet. Ingen institusjoner kan tildele tittelen Ernæringsfysiolog, og ingen enkeltpersoner kan titulere seg med en slik tittel, med mindre vedkommende har oppnådd graden gjennom utdanningssystemet, da disse titlene fortsatt var i bruk (dvs før overgangen til bachelor og master). Mange benytter derfor tittelen Ernæringsfysiolog på en gal måte i dag.

Tittelen klinisk ernæringsfysiolog er en beskyttet tittel i medhold av Helsepersonelloven, noe som krever autorisasjon fra Statens autorisasjonskontor for helsepersonell. De to studieløpene i Norge som kvalifiserer for autorisasjon som klinisk ernæringsfysiolog er studiene i klinisk ernæring ved universitetene i Bergen og Oslo.

Evaluering av Master i human ernæring

Den 4. desember deltok programsensor på møte angående Master i human ernæring. På møtet ble rapporten “Evaluering av Master i human ernæring” delt ut og gjennomgått av amanuensis Robin Ørnsrud. I rapporten beskrives historien bak, antall søkere til studiet, antall studenter som er uteksaminert med master i Human ernæring, titler på oppgaver og eksamensresultat. Det var også sendt ut en forespørsel til tidligere studenter for å få tilbakemelding om jobbsituasjonen deres etter avsluttet eksamen på Master i human ernæring. Dessverre fikk man kun svar fra 9 av totalt 52 uteksaminerte. Det er derfor vanskelig å trekke noen konklusjon fra disse besvarelsen. Det er likevel noen tendenser i svarene. Tre av de 9 hadde fortsatt som stipendiater. Disse virket mest fornøyd med Masteren i human ernæring. En ønsket å gå videre som stipendiat, men hadde ikke fått tilbud om dette. Denne kandidaten jobber ikke med ernæringsrelatert arbeid i dag. Programsensor mener derfor at det er viktig å finne ut av hvor mange av studentene på human ernæring som kan rekrutteres til forskning, siden dette er viktig i forhold til relevante jobber for studentene etter endt utdanning.

To kandidater hadde allerede autorisasjon som kliniske ernæringsfysiologer (utenlandsk utdanning) og valgte å bygge på med master. Begge har fortsatt å jobbe som kliniske ernæringsfysiologer. En som hadde grunnutdanning som sykepleier hadde startet egen bedrift

med en lege. Denne kandidaten oppgir at hun/han jobber som ernæringsfysiolog. Programsensoren mener at denne personen ikke kan kalle seg ernæringsfysiolog (se forklaring over). De to siste kandidatene som hadde svart, hadde bioingeniørutdanning/laboratoriefag i bunn. Disse jobber i næringsmiddelbedrifter, men sier at dette har med grunnutdanningen å gjøre heller enn med Masteren i human ernæring. Ut fra de 9 personene som har svart, sitter programsensoren igjen med inntrykket av at utdannelsen egner seg godt for de som vil gå videre med forskning. Det er likevel vanskelig å trekke bastante konklusjoner uten flere svar. Det er derfor ønskelig å prøve å finne fram til flere av de uteksaminerte kandidatene, slik at man kan få bekreftet, eller avkreftet om dette stemmer.

Programsensoren har ikke fått anledning til å gå igjennom masteroppgavene i human ernæring, men ut fra eksamenskarakterer og med diskusjoner med med veiledere og studenter, sitter programsensoren igjen med inntrykket av at dette er godt gjennomførte masteroppgaver. Når det er sagt, ønsker programsensoren å få innsyn i noen av oppgavene i løpet av 2013. Programsensoren vil også legge til at masteroppgavene i human ernæring også kunne ha vært benyttet som masteroppgave i studieløpet på klinisk ernæring, slik det gjøres på studiet i klinisk ernæring i Oslo.

Målet med Master i human ernæring

Det er veldig viktig å tenke på hvilke jobber denne masteren i human ernæring skal kvalifisere for. Er rekruttering til forskning det viktigste formålet med denne utdannelsen? Programsensoren ønsker derfor en ytterligere tydeliggjøring av hva man ønsker å utdanne studentene på Master i human ernæring til.

Emnetilbud på Master i human ernæring

Det finnes allerede valgemenner på Master i human ernæring. På møte med emneansvarlige i april, ble det diskutert om det kunne opprettes valgemenner også innen gastro og mat-teknologi. Det ble påpekt fra studentenes side at det er relativt få studenter, og at det derfor ikke må være for mange valgemenner. Alle valgemenner som tilbys, må være relevante for ernæringsfaget.

Master i human ernæring manglet statistikk-emne i 2012, men det ble sagt at NIFES kunne tilby et slikt statistikk-emne fra januar 2013.

Studentene ønsket å flytte på emner for å få et bedre faglig grunnlag for å skrive masteroppgaven. De mener det er for lite med ett år opplæring i generell ernæring på Master i human ernæring. Dette er programsensoren enig i.

Det er problem med mye overlapp mellom Bachelor- og Master i human ernæring, noe som på lengre sikt må bli forsøkt gjort bedre. Dette hadde også gitt studentene med Bachelor i human ernæring et bedre grunnlag til å søke på Master i human ernæring. Det har også vært nevnt at studenter på Master i human ernæring mangler identitet

Programsensoren vil bli invitert med PU til presentasjon på NIFES i løpet av våren

Programsensoren har foreløpig ikke fått invitasjon til presentasjon på NIFES, men var med på gjennomgang av evalueringsrapport av Master i human ernæring på "Vi vil vite" i desember. Programsensoren håper fortsatt på å bli invitert til NIFES på et av sine kommende besøk i Bergen.

Forandring av omfanget av masteroppgavene?

På studieplaneendringsmøtet i april ble det diskutert om omfanget på masteroppgavene burde endres. I dag teller masteroppgavene 60 studiepoeng. Dette er det samme som for utdannelsen i klinisk ernæring i Oslo. Det ble foreslått å senke dette til 45 studiepoeng, noe programsensor er sterkt i mot. Programsensor mener at dette vil svekke kvaliteten på masteroppgaven, og på masteren i sin helhet. Dette synet ble også støttet i møtet med Avdeling for ernæringsforskning, Universitetet i Oslo, den 16. juni hvor Prof. Jutta Dierkes og programsensor var til stede. Bakgrunnen for å senke kravet til masteroppgaven var at dette skulle harmoniseres med ernæringsutdanninger i andre land. Men dette er ofte utdanning innen ernæring, ikke klinisk ernæring. Det finnes få tilsvarende utdanninger i klinisk ernæring i Europa, bortsett fra en liknende utdanning i Finland.

Omlegging av undervisningen på BIOBAS på Bachelor i human ernæring

Siden mange studenter faller fra tidlig i studieløpet, har det vært ønskelig å sette i verk tiltak for å unngå dette. Emneblokken BIOBAS har vært gjennomført sammen med medisinstudentene og tannlegestudentene. Høsten 2012 forelå det et forslag om at ernæringsstudentene skulle tas ut av fellesundervisningen i BIOBAS, og undervisningen skulle erstattes med 2 kurs på farmasi. I tillegg skulle det lages et nytt kurs. Saken ble diskutert på møte med emneansvarlige 5. desember 2012 hvor programsensor var til stede. Programsensor forstod det slik at dette først ville bli aktuelt fra 2014, og at saken skulle utredes videre. På innkallingen til PU-møtet 12. desember, ble det klart for programsensor at det skulle gjøres vedtak i saken. Studenttillitsvalgte reagerte på dette, og programsensor sendte også e-post og bad om at vedtaket måtte utsettes. Det ble likevel vedtatt på møtet at man skulle gjennomføre de foreslåtte endringene, og at endringene skulle innføres allerede fra høsten 2013. Programsensor sendte følgende e-post 11. desember:

“Jeg viser til sak 43/50 studentenes vedlagte skriv. Vi diskuterte saken på møte 5.12.12. Jeg er enig i det som studentene skriver, og jeg føler at vi trenger mer tid på å avklare dette. Jeg vil derfor foreslå at det ikke gjøres noe vedtak på PU-møtet i morgen, men at det avholdes et heldags avstemningsmøte mellom fagene i månedskifte januar/februar hvor også jeg er tilstede.”

Vi gjennomførte et slikt avstemningsmøte våren 2008 med veldig godt resultat. Hver av de emneansvarlige gikk igjennom sitt fagområde på møtet. På den måten fikk alle oversikt innholdet i det enkelte emnet og over studieløpet i sin helhet, og vi fikk luket bort overlapping mellom fagene. Videre fikk vi oversikt over om noe manglet!”

Det er flere argumenter som taler mot en slik forandring. Studentene sier at de har vært veldig fornøyde med undervisningen på emnet BIOBAS. De synes også at det har vært nyttig å få en felles plattform med medisinstudentene. En felles plattform med medisinstudentene vil være nyttig i samarbeidet yrkesgruppene i mellom når studentene kommer ut i jobb. Det er viktig at studentene i ernæring får solide kunnskaper i basalfagene. Studiet i Oslo fortsetter med felles undervisning med medisin i nesten 4 semester, selv om 1. semester er lagt om for å hindre frafall.

Sammenligning av studiet i klinisk ernæring på universitetene i Bergen og Oslo

Inntil i fjor har det vært mulig å ta tre studieløp på master i Oslo: Ernæringsbiologi (hovedsakelig lab), samfunnsernæring/global ernæring og klinisk ernæring. Alle bygde på samme bachelor i ernæring. Fra studietåret 2012 er dette endret til en femårig profesjonsbasert master i klinisk ernæring. Det er likevel fortsatt mulig å ta masteroppgaven innen ernæringsbiologi og samfunnsernæring (global ernæring), dvs at de som ønsker å fortsette som stipendiater innenfor disse retningene, har full mulighet til dette. Det tas opp 35 studenter til studiet. Det jobbes samtidig med en gjennomgang og omlegging av hele studieløpet. For å hindre frafall, er 1. semester endret slik at kandidater som vil inn på medisin, må ta hele dette semesteret om igjen.

I Bergen har man valgt å beholde bachelor i human ernæring og master i klinisk ernæring. I tillegg har man Master i human ernæring. Masteren i klinisk ernæring bygger på Bacheloren i human ernæring, og gir rett til autorisasjon som klinisk ernæringsfysiolog. Programsensor ser det også som ønskelig å trekke noe av undervisningen på masteren i klinisk ernæring ned på bachelornivå.

Programsensor har vært inne på tanken om at det burde være et studieløp i Bergen også, men dette har det ikke vært interesse for. Siden man har knappe ressurser, kunne en slik løsning også ha vært rasjonell. Motargumentet fra emneansvarlig for Master i human ernæring, har vært at man har for lite lab og for lite biokjemi på bachelor i human ernæring. Men dette bør man kunne gjøre noe med, siden det er viktig å styrke basalfagene for begge studieretningene. Programsensor finner det også spesielt at bachelor og master i human ernæring ikke passer helt sammen.

Teleundervisning i klinisk ernæring

Helt siden masteren i klinisk ernæring startet i 2008 har det vært overført undervisning fra Seksjon for klinisk ernæring (som programsensor er leder for) samtidig med tilsvarende undervisning for studentene i klinisk ernæring i Oslo (ERN4410). Dette ble også gjennomført i 2012. Det er likevel gledelig at det i 2012 har vært behov for å få overført færre emner via telenettet enn tidligere år.

Kliniske ernæringsfysiologer i programutvalget

Programsensor har et sterkt ønske om at flere kliniske ernæringsfysiologer bør få bli medlem i programutvalget, i det minste som observatører. Bakgrunnen for dette er at de kliniske ernæringsfysiologene vil vite hva som venter dem i arbeidslivet, og hva som bør vektlegges i studieretningen klinisk ernæring.

Ressurssituasjonen

På fellesmøte for emneansvarlige i april, ble følgende referatført: ”Generelt er det få ressurser på ernæring og vanskelig å få emneansvarlige. Situasjonen må kommuniseres til fakultetet og

Studieutvalget, og det bør settes opp en oversikt som viser hvor mange ansatte som er knyttet opp til ernæring, dersom vi skal kunne forvente en bedring av situasjonen.”

Det bør også finnes en fast fagkoordinator både på bachelor og master i klinisk ernæring.

Siden klinisk ernæring er et relativt nytt fag i Norge, og det hittil har vært utdannet få kliniske ernæringsfysiologer, er det foreløpig få som har doktorgrad og professorkompetanse. Men studiet i klinisk ernæring danner et godt grunnlag for å kunne gå videre til et doktorgradsstudium for de som ønsker dette. For å kunne lette rekrutteringen av lærerkrefter til studiet lenger fram i tid, kan det være aktuelt å øremerke stipendiatstillinger for kliniske ernæringsfysiologer.

Mye positivt som skjer

På bakgrunn av det som er belyst i rapporten, er det en del ting å ta tak i. Programsensor vil likevel understreke at det er mye positivt som skjer når det gjelder utdanningsløpene i ernæring. Det arbeides hardt og systematisk fra flere instanser for å gjøre forbedringer, samtidig som man sliter med knappe personellmessige ressurser. Programsensors besøk i Bergen i løpet av det siste året, har også vært veldig godt tilrettelagt. Når det er sagt, er det programsensors rolle å se på studieløpene med et kritisk blikk.

Oppsummering av programsensors ønsker:

- Programsensor ønsker at det arrangeres et avstemningsmøte mellom programmene eller at fakultet legger opp til en programevaluering i nærmeste fremtid hvor programsensor deltar. Da kan man få en helhetlig omgjøring av emnene, og en ”rød tråd” gjennom studieløpene.
- Man bør finne ut av hvor mange uteksaminerte studenter på Master i human ernæring som rekrutteres til forskning og hvor stort behovet for forskere er.
- Man bør vurdere nytt navn på Master i human ernæring.
- Masteroppgavene i klinisk ernæring bør fortsette å telle 60 studiepoeng.
- Det bør legges opp til en praksis med evaluering av hvert enkelt emne som inngår i studieløpene på Bachelor i human ernæring og Master i human- og klinisk ernæring.
- Den forslåtte forandringen med fjerning av BIOBAS på bachelor i human ernæring bør utsettes.
- Man bør vurdere å endre navnet på Bachelor i human ernæring til bachelor i ernæring eller klinisk ernæring, og noe av undervisningen på masteren i klinisk ernæring bør flyttes ned på bachelor-nivå.
- Man bør vurdere ressursituasjonen på ernæringsprogrammene.
- Det bør vurderes å få flere kliniske ernæringsfysiologer inn i programutvalget, siden det er viktig å kjenne yrkeslivet som studentene skal ut i etter endt utdanning.

Vedlegg:

Programsensor har deltatt på følgende aktiviteter.

Programutvalgsmøtet på Voss, fra 31. januar til 2. februar 2012

PU-møte, 25. april

Fellesmøte for emneansvarlige på bachelor- og masterprogrammene, 25. april

Møte med leder av Programutvalget, prof. Jutta Dierkes, 26. april

Studieplanendringsmøte 26. april

I anledning av Jutta Dierkes besøk på UiO 18. juni, deltok programsensor på fellesmøte og lunsj/diskusjonsmøte

Møte 4. desember om master i Human ernæring på “Vi vil vite” med gjennomgang av rapport

Møte 5. desember på Fløyen med programansvarlige

Møte 5. desember besøk på Sjømatsenteret

Kort møte med Berit Dracup i etterkant av besøket på Sjømatsenteret

Samarbeid med Mette H. Morken om enkeltemner på ERN4410, masterkurs i klinisk ernæring, UiO

Teleoverføring fra Seksjon for klinisk ernæring, Medisinsk klinikk, Oslo universitetssykehus

E-post med innspill om opptakskriteriene på master i Human ernæring, 19.april

E-post med innspill til PU-møtet 12. desember sendt 11. desember